

Arrest

nr. 163 710 van 9 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 23 november 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van V.S.V. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, (V.S.), verklaarde de Oekraïense nationaliteit te bezitten. U werd op 18/08/1973 te Vorokhta (Ivano Frankovsk) geboren, maar was woonachtig in Chernovitsy. U bent gehuwd met (B.O.) (ov 8.043.285). In 2014 werd u door Usinchuk, een kennis van bij de kozakkenorganisatie waar u lid van was, aangesproken of u kon helpen met de verkoop van een militair complex. In september bracht hij u in contact met Victor die een geïnteresseerde koper voor het militaire complex was. U slaagde er echter niet in het complex te verkopen daar de verkoper 3.000.000 dollar wilde terwijl Victor slechts bereid was tot het betalen van 1.000.000 dollar.

Ondanks de mislukte verkoop kaartte Victor aan dat hij interesse had in een militair complex in Ivano-Frankovsk. Later ontmoette u Victor samen met een kennis van hem, Burov. Ze vroegen u om douaniers aan de grens met Roemenië te zoeken die konden worden omgekocht. Ze wilden enkele vrachtwagens ongecontroleerd de grens laten oversteken. Ondanks uw inspanningen slaagde u er echter niet in de nodige bereidwillige douaniers te vinden. Op 18/11/2014 kwamen Burov, Victor en een neef van Burov, André, naar uw huis met de vraag of u erin was geslaagd de douaniers te vinden. U moest hen echter teleurstellen waarop André een pistool nam en in de grond schoot. Ondanks hun teleurstelling vroeg Burov u om naar Ivano Frankovsk te gaan en daar informatie te verzamelen over het militaire complex Ivano 16. U reisde er naartoe en maakte met behulp van een boswachter enkele foto's van het complex. De boswachter gaf ook mee dat hij iemand kende die u meer informatie over het militair complex kon verschaffen. U belde Burov die nadien samen met Victor naar Ivano Frankovsk kwam om Tarras, de kennis van de boswachter, te ontmoeten. Samen reden jullie naar het militaire complex waar zij foto's trokken, de radioactiviteit maten en nog allerlei informatie verzamelden. Na 20 minuten gingen jullie terug weg. Enkele dagen later belde Burov u opnieuw op om hem op 18/12 in Kiev te ontmoeten. Voordien had Victor laten vallen dat u in de toekomst geld kon verdienen met het handelen in chemische stoffen. U ontmoette Burov in een appartement in Kiev waar uw foto werd gemaakt en hij stelde dat er goede documenten voor u zouden worden opgemaakt en dat hij u rond 15u zou opbellen om u een tas te overhandigen. Hierna ontmoette u een kennis aan wie u alles vertelde in verband met Victor en Burov. Hij stelde dat het niet mogelijk was om een militaire rakettenbasis op te kopen en gaf aan dat hij een vriend zou contacteren die als adviseur voor de ATO zone (opstandig gebied in Donbass) werkte. Hij stuurde een kennis van hem die bij de geheime dienst werkte, Sergey, naar het café waar u zat. Hij stelde dat u Burov met de tas naar dit café moest lokken. Hierna slaagde u erin met Burov in het betreffende café af te spreken waar hij u de tas overhandigde en stelde dat u in contact met hem moest blijven. Hierna contacteerde u uw vriend die stelde dat hij u niet in de steek zou laten, maar dat hij te weten is gekomen dat Burov een FSB agent is. Onderweg naar huis belde uw vrouw u op en stelde dat 2 personen van de geheime dienst (SBU) vragen hadden gesteld over de reden van uw bezoek aan Kiev en over Burov. Hierna bracht u de tas naar het huis van uw ouders. Kort nadien werd u door Victor gebeld met de vraag hem in zijn huis te ontmoeten. U kwam er aan en stelde vast dat Burov er was. U kwam te weten dat zij nerveus waren omdat er navraag naar hen werd gedaan door de SBU en dat Victor banden zou hebben met de rebellenbeweging in Donbass. Nadat Victor een tijdje later aankwam, stelde hij dat u een tas zou moeten overhandigen en dat er documenten voor u werden opgemaakt zodat u op een vrije manier goederen naar een concrete bestemming zou kunnen voeren. Nadien werd u door Burov gebeld dat u de tas diende te overhandigen in het station van Ivano-Frankovsk. Toen u aan het busstation was, werd u gebeld door een persoon die zich als Stefan voorstelde en stelde dat u een bus diende te nemen. Toen u op de bus zat, kwam Stefan naar u toe en nam het pakket van u over. Kort daarna werd Stefan door gemaskerde agenten van de SBU opgepakt. Hierna poogde u tevergeefs Vladimir en Sergey te bereiken. Hierna belde u met Burov met de mededeling dat Stefan was opgepakt. Na deze telefoon bezatte u zich met een fles wodka waarna u Victor belde en hem bedreigde dat indien u opgepakt zou worden of indien uw gezin iets overkwam u alles zou vertellen over zijn activiteiten en u bezwarende documenten tegen hem heeft. De volgende dag besloot u naar uw ouders te gaan toen een wagen aan de bushalte vlakbij uw huis stopte en de inzittenden u vroegen om u te voeren hetgeen u weigerde. Nadat ze initieel wegrede, reden ze op volle snelheid terug achteruit. U kon wegvlugten via de binnenplaats van de bureu. U viel echter waardoor u een kneuzing opliep. Er zou toen ook geschoten zijn naar u. Hierna belde u Vladimir die u aanraadde bij kennissen onder te duiken wat u dan ook deed. Op 6/01 belde Sergey u dat u terug kon naar het huis van uw ouders en dat u beschermd was waarna u bij uw ouders verbleef. Op 8/01 werd u door Tarras gebeld die stelde iemand gevonden te hebben die u veel informatie had over Ivano Frankovsk 16 en of u interesse had om hem te ontmoeten. U vroeg Sergey om raad die stelde dat u zeker moest gaan. De dag nadien ontmoette u hem aan de universiteit en kwam te weten dat er een chemisch laboratorium en er een uraniummijn op de militaire site was. Hij stelde u ook dat hij u toegang tot de militaire site kon verschaffen waarna u naar uw ouders terugkeerde. Op 12/01 vond een huiszoeking plaats en werd u beschuldigd van een misdrijf onder artikel 110 (inbreuk op territoriale integriteit). Tijdens de huiszoeking vonden ze een doos die u voordien door Victor werd gegeven met daarin allerhande documenten, kranten, usb sticks, notebook en een computer. Er werd een PV opgemaakt en u werd meegenomen naar het politiekantoor. Daar werd u vastgehouden tot een op een moment dat een zekere Nikolayev binnenkwam. U herkende hem omdat u hem al eens bij Burov had gezien. Hij gaf u een verklaring die u moest overschrijven en ondertekenen. Het waren valse verklaringen met namen die u niet kende, maar wel aangaven dat zij u gevraagd hadden de separatistische groeperingen te helpen. Initieel weigerde u te tekenen maar hierna werd u door hem geslagen. Omdat u vreesde dat hij u zou doodslaan ondertekende u de valse verklaring. De volgende dag werd u vrijgelaten mits het ondertekenen van een reisverbod en de belofte zich te komen melden bij de volgende oproeping.

Na de vrijlating keerde u terug naar uw ouders en stelde vast dat de politie bij de huiszoeking 3 mappen die Burov u had gegeven over het hoofd had gezien. Deze bevatten allerlei bankuittreksels waaruit onder meer betalingen aan Donetks bleken. Nadat u desbetreffende documenten bij een vriend in Chernovits achterliet ging u naar een neuroloog. Deze verwees u omwille van een hoofdwonde door naar het ziekenhuis waar u op 19/01/2015 werd opgenomen. Op 23/01/2015 kwam een inspecteur van de politie navraag over u doen bij uw vrouw. Op 27/01/2015 kwamen diezelfde inspecteur van de politie geflankeerd door 2 mensen in burger van de SBU naar het ziekenhuis. Deze stelden dat u de ziekte simuleerde en u uw reisverbod schond. Hierna gingen ze eveneens verhaal bij uw dokter halen, namen alle medische documenten en maanden de dokter aan u diezelfde dag nog te ontslaan. U kreeg ontslagpapieren en ontsnapte uit het ziekenhuis via de achteruitgang omdat u van Nikolayev had gehoord dat men u zocht. Bij het vluchten hoorde u nog een geweerschot dat naar u was gericht. U ging naar een vriend waar u ondergedoken leefde. 's Avonds hoorde u van uw vrouw dat Victor had laten weten dat indien u de documenten niet terugbezorgde zij uw dochter zouden doen verdwijnen. Hierna bracht u uw dochter naar een nicht in Odessa die er alleen woonde waarna u terugkeerde naar uw vriend in Chernovitse. Enige tijd later hoorde u van uw vrouw dat Victor was gekomen met enkele mannen en wederom bedreigingen inzake de documenten hadden geuit. Hierbij hebben ze uw vrouw geslagen. Hierna haalde u uw vrouw op en ging onderduiken in Komsolkaya. U droeg de kaffen over aan de lijfwacht van Wasili en regelde uw vlucht naar het buitenland. Op 03/03/2015 ontvluchtte u uw land en reisde naar België waar u op 26/03/2015 aankwam. U en uw echtgenote vroegen er op 26/03/2015 asiel aan. Nadien hoorde u dat er administratieve sancties tegen uw ouders werden opgelegd. Hierna reisde uw minderjarige dochter u eveneens achterna en kwam op 24/06/2015 aan in België. Om jullie asielaanvraag te ondersteunen legden u en uw echtgenote volgende documenten neer: 2 convocaties, 2 medische attesten, een huiszoekingsbevel, een bewijs van uw werkactiviteiten, de geboorteaktes van u, uw echtgenote en uw kinderen, uw militair boekje, een onvolledige kopie van uw binnenlands paspoort en het binnenlands paspoort van uw vrouw.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u enerzijds de Oekraïense autoriteiten vreest omdat zij u beschuldigden van landsverraad en anderzijds invloedrijke personen vreest die samen met de opstandelingen en Rusland samenwerken omdat u bezwarende kennis en documenten tegen hen heeft. Echter slaagde u er niet in deze door u verklaarde vervolgingsvrees aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden gesteld dat uw verklaringen met betrekking tot uw gedrag totaal onlogisch en ongeloofwaardig overkomen. U gaf aan dat u iemand bent die pro-Oekraïne is, dat u door kennissen als eerlijk werd gepercipieerd en dat u een actieve aanhanger bent van de evangelische kerk. U gaf eveneens aan dat u zich van geen kwaad bewust was en niets verdacht opmerkte tot uw vriend in een café in Kiev u er attent op maakte dat de zaken waarin u nauw betrokken was zeer verdacht waren (CGVS I p.2, 8; CGVS II p.6). Echter blijkt uit uw verklaringen dat Burov en Victor u voordien hadden gevraagd om grenswachters om te kopen, informatie in te zamelen over een militaire site die in gebruik was en waar radioactiviteit werd gemeten, er speciale documenten werden opgemaakt zodat u zich overal kon voortbewegen – u dacht iets met anti-corruptie (CGVS II p.6)- en u werd voorgesteld om te helpen met een handel in chemische stoffen waar veel geld mee te verdienen viel omdat Burov toegang had tot militaire complexen (CGVS II p.5) . Niettemin verklaarde u dat u zich toen van geen kwaad bewust was en geen morele bezwaren had bij wat u deed (CGVS II p.6). U stelde wel dat u informatie in verband met de militaire site verzamelde zodat Victor dit kon opkopen. Echter kan moeilijk worden aangenomen dat u, als directeur van een immobiliënkantoor nota bene, zich niet bewust was van de zo goed als onmogelijkheid om een actieve militaire site te kopen waarvan u wist dat deze nog gebruikt werd en waar nucleaire straling werd gemeten zonder enige concrete indicatie dat dit te koop zou staan, te meer gezien het conflict dat momenteel gaande is in Oekraïne (CGVS II p.7, CGVS I p.10, 13-15). Dat u dergelijke vragen tot informatie betreffende een militaire site niet verdacht vond en het idee van mogelijke spionagepraktijken niet bij u opkwam, houdt dan ook geen enkele steek. Het komt dan ook volstrekt ongeloofwaardig over dat u zich niet bewust was van de illegaliteit en het zeer bedenkelijk moreel kader van de zaken (omkoping, spionage en handel in chemische stoffen) die u gevraagd werd te doen. Bijgevolg kan uw bewering als zou u een patriot (pro-Oekraïne aanhanger) zijn die eerlijk en gelovig is absoluut niet in overstemming worden gebracht met de zaken waarin u zich op vrijwillige basis bij zou betrekken en kan dan ook absoluut niet worden aangenomen dat u zich van geen kwaad bewust was totdat u hierover werd aangesproken door een kennis. Dergelijke niet met elkaar in overeenstemming te brengen verklaringen zijn dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. U poogde dergelijke gang van zaken enigszins te verklaren door te stellen dat u een constante aanvoer van drugs kreeg (CGVS II p.6). Gezien dit meerdere maanden in beslag nam en u klaarblijkelijk relatief helder moest zijn voor de taken die u moest uitvoeren, kan dit niet als een verschoning worden aangenomen voor het feit als zou u zich niet bewust geweest zijn van het zeer

dubieuze kader waarin u voor hen moest opereren. Overigens bracht u in uw relaas nergens ter sprake over welke specifieke drugs dit dan wel zou gaan.

Ten tweede is het allerm minst duidelijk waarom personen als Victor en Burov u dergelijk vertrouwen gaven om deze 'taken' te verrichten. U gaf aan dat u Victor pas in september 2014, nadat u door Usinchuk met hem in contact werd gebracht, leerde kennen. Via Victor leerde u dan ook Burov kennen (CGVS I p.6-7). Bijgevolg kende u Victor nog maar zeer kort vooraleer zij u zeer risicovolle en dubieuze zaken toevertrouwden. Gevraagd waarom zij een dergelijk vertrouwen in u hadden en waarom zij u contacteerden, gaf u aan dat u een immobiliënkantoor had en dat Usinchuk u hen had aangeraden omdat u erom bekend stond eerlijk te zijn (CGVS I p.8). Gevraagd hoe zij wisten dat zij u konden vertrouwen, stelde u dit niet te kunnen zeggen (CGVS I p.8). Echter kan moeilijk worden aangenomen dat personen als Victor (hooggeplaatst iemand met talrijke invloedrijke connecties) (CGVS I p.6) en Burov (een FSB agent) (CGVS II p.9) die zich klaarblijkelijk bezighielden met spionageactiviteiten van onder meer (nucleaire) militaire sites, handel in chemische stoffen en het financieren van de rebellen in de opstandige provincies, iemand zouden aanspreken die erom bekend staat eerlijk te zijn en bovendien patriottistisch is. Door iemand aan te stellen die ze amper of niet kenden en bovendien geenszins het profiel heeft om allerhande zeer dubieuze opdrachten uit te voeren (omkoping van grenswachten, spionage van een nucleaire militaire site, het bijhouden van zeer risicovol materiaal (allerlei bankafschriften en andere verdachte zaken die wijzen op een link tussen uw 'vrienden' en de rebellen in de ATO zone (CGVS II p.15-16)), stellen zij zichzelf aan enorme risico's bloot hetgeen weinig aannemelijk overkomt. Redelijkerwijs zou verwacht worden dat zij voor dergelijke delicate zaken vertrouwelingen zouden inschakelen die enige expertise en ervaring hebben met betrekking tot onder meer spionageactiviteiten en ofwel neutraal ofwel pro-Russische sentimenten hebben.

Op basis van bovenstaande vaststellingen is het dan ook niet geloofwaardig dat u zich ter goeder trouw met zeer dubieuze zaken inliet noch dat personen als Burov en Victor een persoon als u zouden aanspreken die zij amper kenden en absoluut geen profiel heeft om dergelijke taken uit te voeren.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u volstrekt onwetend bent over de strafzaak die tegen u lopende zou zijn. U gaf aan dat u door de autoriteiten werd opgepakt en dat er bij een huiszoeking allerlei bezwarend materiaal is meegenomen. Tijdens uw detentie hebt u een bekentenis getekend waarin alle door u vermelde feiten (zoals hulp aan de opstandelingen) stonden neergeschreven hetgeen logischerwijs zeer ernstige misdrijven betreffen (CGVS II p.15). Gevraagd naar enige informatie over deze strafzaak kon u hierover geen informatie geven behalve dat uw ouders een administratieve boete zouden hebben gekregen. Waarvoor zij een administratieve boete kregen kon u dan weer niet zeggen (CGVS II p.18). Gevraagd naar uw inspanningen om hierover meer informatie te verkrijgen, stelde u hiertoe geen stappen te hebben ondernomen (CGVS II p.19). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u sinds uw aanhouding geen enkel contact met Sergey hebt gehad, hoewel hij tot de veiligheidsdienst behoorde, u met hem samenwerkte (onder meer de informatie betreffende de overdracht van gevoelige materialen met Stefan die u hem doorgaf waardoor deze samen met de verdachte materialen kon worden opgepakt) en hij degene was die stelde dat u verder mee moest werken met Burov en Victor (CGVS II p.8-13). Bijgevolg zou verwacht worden dat u afdoende inspanningen zou leveren om via hem informatie met betrekking tot uw situatie en uw strafzaak te bekomen hetgeen u naliet te doen. Voorts stelde u dat uw goede vriend Vladimir een goed contact had met een adviseur in de ATO zone – het was hij die u in contact bracht met Sergey- waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat u ook via hem informatie kon verkrijgen in verband met de stand van zaken (CGVS II p.7-8). U had er overigens ook geen idee van wat er met de 3 kaften die allerhande bezwarend materiaal bevatten tegen onder meer Burov gebeurd was. Niettemin heeft men hiervoor u en uw gezin met de dood bedreigd en werd uw vrouw geslagen uit vrees dat u dit aan de autoriteiten zou overhandigen. U stelde enkel dit aan een kennis te hebben gegeven zonder hierover verdere informatie te hebben (CGVS II p.17-19). Een dergelijke onwetendheid en gebrek aan inspanningen om meer informatie over uw actuele situatie, de strafzaak en wat er met de 3 mappen is gebeurd te bekomen in het licht van de mogelijke informatiebronnen die u redelijkerwijs voorhanden had, kan niet in overeenstemming worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees en ondermijnt dan ook verder uw geloofwaardigheid.

Ten slotte gaf u aan dat uw paspoort tijdens de huiszoeking werd afgenomen en dat u bij uw vrijlating een uitreisverbod kreeg (DVZ verklaringen 26, CGVS II p.16-17). Echter komen uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet geloofwaardig over wat dan ook uw bewering als zou uw internationaal paspoort in beslag zijn genomen en als zou er een reisverbod tegen u zijn geweest op de helling zetten. U gaf immers aan per bus van Oekraïne naar België te hebben gereisd. U had er geen enkel idee van welke landsgrenzen jullie gepasseerd zijn noch hebt u onderweg enige grenscontrole bemerkt. Betreffende de reisdocumenten waarmee u reisde, kon u evenmin verhelderende verklaringen afleggen. U stelde dat er 'plastic kaartjes' waren waarvan de begeleider stelde dat het reisdocumenten waren. Meer informatie over deze 'kaartjes' kon u echter niet geven (CGVS I p.4-6).

Echter kan aangenomen worden dat aan de buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone (zeker het wegenvverkeer uit de richting van Oekraïne) de mogelijkheid op zeer strenge identiteitscontroles bestaat waarbij de kans bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen concrete informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring dat u enkel weet heeft van een 'plastic kaartje' en u niet weet hoe en welke de grenscontroles u passeerde niet geloofwaardig. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde clandestiene inreis in de Europese Unie. Hierdoor moet men besluiten dat u moedwillig informatie met betrekking van uw ware reisweg achterhoudt en dat er ernstige vermoedens bestaan dat u legaal met een internationaal paspoort reisde. Dergelijke vaststellingen zijn dan ook nefast voor uw bewering als zou er een reisverbod tegen u ingesteld zijn en uw bewering als zou uw internationaal paspoort bij een huiszoeking zijn meegenomen.

Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Chernovitsy (en in Ivano-Frankovsk) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

De door u neergelegde convocaties stellen enkel dat u zich moet aanmelden bij de politie zonder hiervoor een reden te vermelden waarom u specifiek werd opgeroepen waardoor dergelijke convocatie op zich niet aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten kan worden gelinkt. U legde ook een huiszoekingsbevel neer die evenwel geen enkele stempel bevat waardoor de authenticiteit van het document absoluut niet kan worden vastgesteld. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat dergelijke documenten in een land als Oekraïne waar veel corruptie heerst (in de transparancy index die corruptie meet, bekleedt Oekraïne een 142e plaats met een score van 26/100 hetgeen op een zeer hoog gehalte van corruptie wijst; zie landinfo), redelijkerwijs makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen waardoor de bewijskracht van deze documenten überhaupt zeer relatief is en bijgevolg niet van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van een relaas om te buigen.

U legde voorts 2 medische attesten voor, 1 van u en 1 van uw zoon. Echter wordt nergens in de attesten melding gemaakt wat aan de oorsprong ligt van de vastgestelde diagnoses (bij u chronische rugpijn en bij uw zoon sociale angststoornissen) waardoor deze attesten op zich niet kunnen worden gelinkt aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten.

Hierbij kan overigens nog worden opgemerkt dat het medisch attest stelt dat u werkloos zou zijn hetgeen moeilijk te rijmen valt met uw positie van directeur van een immobiliënkantoor.

De huwelijksakte, geboorteaktes, uw militair boekje en de binnenlandse paspoorten (het uwe overigens een onvolledige kopie) bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over uw asielmotieven.

Het registratiebewijs van uw onderneming indiceert dat u in Oekraïne in 2008 een onderneming heeft opgericht wat nergens in bovenstaande motivering in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.O.M. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (B.O.), verklaarde de Oekraïense nationaliteit te bezitten en was woonachtig in Chernovitsy. U bent gehuwd met (V.S.) (ov 8.043.285). Omwille van de problemen die u man met de Oekraïense autoriteiten en met invloedrijke personen had, ontvluchtte u samen met hem op 03/03/2015 u uw land en reisde naar België waar u op 26/03/2015 aankwam. U en uw echtgenoot vroegen er op 26/03/2015 asiel aan. Hierna reisde uw minderjarige dochter u eveneens achterna en kwam op 24/06/2015 aan in België. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielmotieven integraal baseert op deze die door uw man werden aangebracht.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot (V.S.)(CGVS I p.2). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongeloofwaardige karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw man luidt als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u enerzijds de Oekraïense autoriteiten vreest omdat zij u beschuldigden van landsverraad en anderzijds invloedrijke personen vreest die samen met de opstandelingen en Rusland samenwerken omdat u bezwarende kennis en documenten tegen hen heeft. Echter slaagde u er niet in deze door u verklaarde vervolgingsvrees aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden gesteld dat uw verklaringen met betrekking tot uw gedrag totaal onlogisch en ongeloofwaardig overkomen. U gaf aan dat u iemand bent die pro-Oekraïne is, dat u door kennissen als eerlijk werd gepercipieerd en dat u een actieve aanhanger bent van de evangelische kerk. U gaf eveneens aan dat u zich van geen kwaad bewust was en niets verdacht opmerkte tot uw vriend in een café in Kiev u er attent op maakte dat de zaken waarin u nauw betrokken was zeer verdacht waren (CGVS I p.2, 8; CGVS II p.6). Echter blijkt uit uw verklaringen dat Burov en Victor u voordien hadden gevraagd om grenswachters om te kopen, informatie in te zamelen over een militaire site die in gebruik was en waar radioactiviteit werd gemeten, er speciale documenten werden opgemaakt zodat u zich overal kon voortbewegen – u dacht iets met anti-corruptie (CGVS II p.6)- en u werd voorgesteld om te helpen met een handel in chemische stoffen waar veel geld mee te verdienen viel omdat Burov toegang had tot militaire complexen (CGVS II p.5) . Niettemin verklaarde u dat u zich toen van geen kwaad bewust was en geen morele bezwaren had bij wat u deed (CGVS II p.6). U stelde wel dat u informatie in verband met de militaire site verzamelde zodat Victor dit kon opkopen. Echter kan moeilijk worden aangenomen dat u, als directeur van een immobiliënkantoor nota bene, zich niet bewust was van de zo goed als onmogelijkheid om een actieve militaire site te kopen waarvan u wist dat deze nog gebruikt werd en waar nucleaire straling werd gemeten zonder enige concrete indicatie dat dit te koop zou staan, te meer gezien het conflict dat momenteel gaande is in Oekraïne (CGVS II p.7, CGVS I p.10, 13-15). Dat u dergelijke vragen tot informatie betreffende een militaire site niet verdacht vond en het idee van mogelijke spionagepraktijken niet bij u opkwam, houdt dan ook geen enkele steek. Het komt dan ook volstrekt ongeloofwaardig over dat u zich niet bewust was van de illegaliteit en het zeer bedenkelijk moreel kader van de zaken (omkoping, spionage en handel in chemische stoffen) die u gevraagd werd te doen. Bijgevolg kan uw bewering als zou u een patriot (pro-Oekraïne aanhanger) zijn die eerlijk en gelovig is absoluut niet in overstemming worden gebracht met de zaken waarin u zich op vrijwillige basis bij zou betrekken en kan dan ook absoluut niet worden aangenomen dat u zich van geen

kwaad bewust was totdat u hierover werd aangesproken door een kennis. Dergelijke niet met elkaar in overeenstemming te brengen verklaringen zijn dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. U poogde dergelijke gang van zaken enigszins te verklaren door te stellen dat u een constante aanvoer van drugs kreeg (CGVS II p.6). Gezien dit meerdere maanden in beslag nam en u klaarblijkelijk relatief helder moest zijn voor de taken die u moest uitvoeren, kan dit niet als een verschoning worden aangenomen voor het feit als zou u zich niet bewust geweest zijn van het zeer dubieuze kader waarin u voor hen moest opereren. Overigens bracht u in uw relaas nergens ter sprake over welke specifieke drugs dit dan wel zou gaan.

Ten tweede is het allerm minst duidelijk waarom personen als Victor en Burov u dergelijk vertrouwen gaven om deze 'taken' te verrichten. U gaf aan dat u Victor pas in september 2014, nadat u door Usinchuk met hem in contact werd gebracht, leerde kennen. Via Victor leerde u dan ook Burov kennen (CGVS I p.6-7). Bijgevolg kende u Victor nog maar zeer kort vooraleer zij u zeer risicovolle en dubieuze zaken toevertrouwden. Gevraagd waarom zij een dergelijk vertrouwen in u hadden en waarom zij u contacteerden, gaf u aan dat u een immobiliënkantoor had en dat Usinchuk u hen had aangeraden omdat u erom bekend stond eerlijk te zijn (CGVS I p.8). Gevraagd hoe zij wisten dat zij u konden vertrouwen, stelde u dit niet te kunnen zeggen (CGVS I p.8). Echter kan moeilijk worden aangenomen dat personen als Victor (hooggeplaatst iemand met talrijke invloedrijke connecties) (CGVS I p.6) en Burov (een FSB agent) (CGVS II p.9) die zich klaarblijkelijk bezighielden met spionageactiviteiten van onder meer (nucleaire) militaire sites, handel in chemische stoffen en het financieren van de rebellen in de opstandige provincies, iemand zouden aanspreken die erom bekend staat eerlijk te zijn en bovendien patriottistisch is. Door iemand aan te stellen die ze amper of niet kenden en bovendien geenszins het profiel heeft om allerhande zeer dubieuze opdrachten uit te voeren (omkoping van grenswachten, spionage van een nucleaire militaire site, het bijhouden van zeer risicovol materiaal (allerlei bankafschriften en andere verdachte zaken die wijzen op een link tussen uw 'vrienden' en de rebellen in de ATO zone (CGVS II p.15-16)), stellen zij zichzelf aan enorme risico's bloot hetgeen weinig aannemelijk overkomt. Redelijkerwijs zou verwacht worden dat zij voor dergelijke delicate zaken vertrouwelingen zouden inschakelen die enige expertise en ervaring hebben met betrekking tot onder meer spionageactiviteiten en ofwel neutraal ofwel pro-Russische sentimenten hebben.

Op basis van bovenstaande vaststellingen is het dan ook niet geloofwaardig dat u zich ter goeder trouw met zeer dubieuze zaken inliet noch dat personen als Burov en Victor een persoon als u zouden aanspreken die zij amper kenden en absoluut geen profiel heeft om dergelijke taken uit te voeren.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u volstrekt onwetend bent over de strafzaak die tegen u lopende zou zijn. U gaf aan dat u door de autoriteiten werd opgepakt en dat er bij een huiszoeking allerlei bezwarend materiaal is meegenomen. Tijdens uw detentie hebt u een bekentenis getekend waarin alle door u vermelde feiten (zoals hulp aan de opstandelingen) stonden neergeschreven hetgeen logischerwijs zeer ernstige misdrijven betreffen (CGVS II p.15). Gevraagd naar enige informatie over deze strafzaak kon u hierover geen informatie geven behalve dat uw ouders een administratieve boete zouden hebben gekregen. Waarvoor zij een administratieve boete kregen kon u dan weer niet zeggen (CGVS II p.18). Gevraagd naar uw inspanningen om hierover meer informatie te verkrijgen, stelde u hiertoe geen stappen te hebben ondernomen (CGVS II p.19). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u sinds uw aanhouding geen enkel contact met Sergey hebt gehad, hoewel hij tot de veiligheidsdienst behoorde, u met hem samenwerkte (onder meer de informatie betreffende de overdracht van gevoelige materialen met Stefan die u hem doorgaf waardoor deze samen met de verdachte materialen kon worden opgepakt) en hij degene was die stelde dat u verder mee moest werken met Burov en Victor (CGVS II p.8-13). Bijgevolg zou verwacht worden dat u afdoende inspanningen zou leveren om via hem informatie met betrekking tot uw situatie en uw strafzaak te bekomen hetgeen u naliet te doen. Voorts stelde u dat uw goede vriend Vladimir een goed contact had met een adviseur in de ATO zone – het was hij die u in contact bracht met Sergey- waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat u ook via hem informatie kon verkrijgen in verband met de stand van zaken (CGVS II p.7-8). U had er overigens ook geen idee van wat er met de 3 kaften die allerhande bezwarend materiaal bevatten tegen onder meer Burov gebeurd was. Niettemin heeft men hiervoor u en uw gezin met de dood bedreigd en werd uw vrouw geslagen uit vrees dat u dit aan de autoriteiten zou overhandigen. U stelde enkel dit aan een kennis te hebben gegeven zonder hierover verdere informatie te hebben (CGVS II p.17-19). Een dergelijke onwetendheid en gebrek aan inspanningen om meer informatie over uw actuele situatie, de strafzaak en wat er met de 3 mappen is gebeurd te bekomen in het licht van de mogelijke informatiebronnen die u redelijkerwijs voorhanden had, kan niet in overeenstemming worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees en ondermijnt dan ook verder uw geloofwaardigheid.

Ten slotte gaf u aan dat uw paspoort tijdens de huiszoeking werd afgenomen en dat u bij uw vrijlating een uitreisverbod kreeg (DVZ verklaringen 26, CGVS II p.16-17). Echter komen uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet geloofwaardig over wat dan ook uw bewering als zou uw internationaal paspoort in beslag zijn genomen en als zou er een reisverbod tegen u zijn geweest op de helling zetten.

U gaf immers aan per bus van Oekraïne naar België te hebben gereisd. U had er geen enkel idee van welke landsgrenzen jullie gepasseerd zijn noch hebt u onderweg enige grenscontrole bemerkt. Betreffende de reisdocumenten waarmee u reisde, kon u evenmin verhelderende verklaringen afleggen. U stelde dat er 'plastic kaartjes' waren waarvan de begeleider stelde dat het reisdocumenten waren. Meer informatie over deze 'kaartjes' kon u echter niet geven (CGVS I p.4-6). Echter kan aangenomen worden dat aan de buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone (zeker het wegenverkeer uit de richting van Oekraïne) de mogelijkheid op zeer strenge identiteitscontroles bestaat waarbij de kans bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen concrete informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring dat u enkel weet heeft van een 'plastic kaartje' en u niet weet hoe en welke de grenscontroles u passeerde niet geloofwaardig. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde klandestiene inreis in de Europese Unie. Hierdoor moet men besluiten dat u moedwillig informatie met betrekking van uw ware reisweg achterhoudt en dat er ernstige vermoedens bestaan dat u legaal met een internationaal paspoort reisde. Dergelijke vaststellingen zijn dan ook nefast voor uw bewering als zou er een reisverbod tegen u ingesteld zijn en uw bewering als zou uw internationaal paspoort bij een huiszoeking zijn meegenomen.

Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Chernovitsy (en in Ivano-Frankovsk) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

De door u neergelegde convocaties stellen enkel dat u zich moet aanmelden bij de politie zonder hiervoor een reden te vermelden waarom u specifiek werd opgeroepen waardoor dergelijke convocatie op zich niet aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten kan worden gelinkt. U legde ook een huiszoekingsbevel neer die evenwel geen enkele stempel bevat waardoor de authenticiteit van het document absoluut niet kan worden vastgesteld. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat dergelijke documenten in een land als Oekraïne waar veel corruptie heerst (in de transparancy index die corruptie meet, bekleedt Oekraïne een 142e plaats met een score van 26/100 hetgeen op een zeer hoog gehalte van corruptie wijst; zie landinfo), redelijkerwijs makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen waardoor de bewijskracht van deze documenten überhaupt zeer relatief is en bijgevolg niet van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van een relaas om te buigen.

U legde voorts 2 medische attesten voor, 1 van u en 1 van uw zoon. Echter wordt nergens in de attesten melding gemaakt wat aan de oorsprong ligt van de vastgestelde diagnoses (bij u chronische rugpijn en bij uw zoon sociale angststoornissen) waardoor deze attesten op zich niet kunnen worden gelinkt aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten. Hierbij kan overigens nog worden opgemerkt dat het medisch attest stelt dat u werkloos zou zijn hetgeen moeilijk te rijmen valt met uw positie van directeur van een immobiliënkantoor.

De huwelijksakte, geboorteaktes, uw militair boekje en de binnenlandse paspoorten (het uwe overigens een onvolledige kopie) bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over uw asielmotieven.

Het registratiebewijs van uw onderneming indiceert dat u in Oekraïne in 2008 een onderneming heeft opgericht wat nergens in bovenstaande motivering in twijfel wordt getrokken."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste en enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij betogen:

"(...)

Ten eerste vindt de bestreden beslissing het onlogisch dat verzoeker pas toen een vriend hem hierover toelichtte beseft had dat de zaken waarin hij betrokken was verdacht waren.

Hierbij moet opgemerkt worden dat Victor er bijzonder onschuldig, vriendelijk en simpel uitziend. Verzoeker is onmiddellijk bevriend geworden met hem, ze hadden ongeveer dezelfde achtergrond en Victor werd ook onmiddellijk geïntegreerd in de familie van verzoeker. De moeder van verzoeker vond Victor ook heel vriendelijk. Hij zag er niet uit alsof hij ooit iets illegaals zou doen.

Vervolgens oordeelt het CGVS het ongeloofwaardig dat verzoeker niet zou hebben beseft dat het onmogelijk is om een actieve militaire site te kopen, te meer gezien het conflict in Oekraïne, en bijgevolg ook ongeloofwaardig dat verzoeker niet zou hebben doorgehad dat het om spionage ging. Men moet niet uit het oog verliezen dat verzoeker in die periode permanent onder een rare drug was, waardoor hij vreemd handelde.

Hierbij negeert de bestreden beslissing het feit dat verzoeker meermaals heeft herhaald dat hij oorspronkelijk helemaal niet wist dat de militaire site actief was. Hij wist zelfs niet of het een kazerne was (CGVS II, bl. 3). Het is dus niet ongeloofwaardig dat hij bereid was om te helpen om dat site te kopen gezien het even goed kon zijn dat de site gekraakt werd of dergelijke."

Vervolgens citeren zij enkele van verzoekers verklaringen bij het CGVS en stellen zij:

"Het blijkt dus duidelijk dat verzoeker gemanipuleerd werd en aangetrokken was door wat Burov en Victor hem te bieden hadden.

De bestreden beslissing oordeelt dat het gedrag van verzoeker onlogisch zonder rekening te houden met de specifieke omstandigheden, met de overtuigingskracht van die mannen, met de zwakke psychische toestand van verzoeker..."

Inzake verzoekers druggebruik, doen verzoekende partijen gelden:

"De bestreden beslissing beschouwt dus dat men onmogelijk relatief helder kan zijn en tegelijk drug nemen gedurende maanden (van eind oktober tot december). Dit wordt echter op niets gesteund en geeft blijk van een grote onwetendheid over de diversiteit aan drugs en aan effecten van drugs.

Verzoeker weet de naam niet van de pillen, gezien Burov en Victor niet wilden dat hij op de hoogte was van welke pillen ze hem gaven, zeggezd homeopathie tegen hoofdpijn en bloeddruk. Hij moest een pil nemen in de ochtend, en een 's avonds. In amper enkele dagen hij voelde zich veel beter: geen hoofdpijn meer, veel energie, heel veel zin om te werken, geen schrik.. Victor en Burov waren toen de belangrijkste personen voor hem, hij vergat zijn werk, zijn familie.. Hij had geen greep met de werkelijkheid. Hij kon het goede van het kwade niet meer onderscheiden.

Men kan het volgende lezen over MDMA (stuk 6): "Het heeft een unieke psychoactieve eigenschap vanwege zijn vermogen om gevoelens van euforie, intimiteit en vertrouwen voor andere mensen op te wekken, ook gevoelens van angst en onrust te verminderen. Deze emotionele effecten hebben zeer stabiel manifestatie en opvallende verschillen met andere stimulerende middelen en psychotropica.

(...)

Zoals empathogeen MDMA werkt op de psychische toestand, waardoor een staat van euforie wordt veroorzaakt, wat resulteert in volledige onderdrukking van negatieve emoties (angst, wantrouwen, haat, woede, enz.). MDMA "verzacht" de innerlijke ego, opwekt de positieve emoties en zintuiglijke waarnemingen, verbetert communicatieve vaardigheden, verbetert zelfbeeld.

Het effect van MDMA wordt beschreven als een allesomvattende gevoel dat alles goed is in de wereld en in zichzelf."

Dit stemt overeen met hetgeen verzoeker beschreef. Tevens stellen verzoekende partijen:

"Over Efedron leest men het volgende (stuk 6): "Medische gevolgen van het gebruik van efedron zijn tragisch. De drugs veroorzaakt een storm van emoties bij de mens. Men wordt overdreven krachtig, actief, kan een bedrieglijke staat van "scherpe geest"."

Russische speciale diensten zijn daarenboven bekend om gebruik te maken van psychotrope om mensen te beïnvloeden (stuk 7). Het is dus hoogstwaarschijnlijk dat ze deze "succesvolle" methode blijven gebruiken: "Soviet intelligence officers achieved significant progress in developing the desirable substances. NKVD had strong drugs to make people sleep, to immobilize and even kill suspects. They also had very good invigorating and pain-killing drugs" (stuk 7)."

Over het vertrouwen dat in verzoeker werd gesteld, betogen verzoekende partijen:

"De bestreden beslissing vindt het ongeloofwaardig dat Victor en Burov verzoeker zouden inschakelen voor dergelijke delicate zaken.

Verzoeker heeft echter verteld dat hij afkomstig is van de Kompat regio, niet ver van de militaire basis. Hij kent daar veel mensen, heeft veel contacten. Zijn vader was leerkracht en zijn moeder was verpleegster in een medische instelling. Zijn grootvader heeft altijd gevochten voor de onafhankelijkheid van Oekraïne tegen URSS. Hij werd vermoord door NKVD en zijn moeder en grootmoeder werden overgebracht naar Siberia in 1946. Veel mensen kennen hem en zijn ouders en hebben vertrouwen in hem.

Hij was dus extreem nuttig voor Victor en Burov. Het is om die reden dat de ex-politieman verzoeker heeft aangeraden aan Victor.

Via zijn werk had verzoeker veel contacten met mensen die werken bij de overheid en die over interessante informatie beschikken voor Victor en Burov.

Verzoeker heeft onlangs ook ontdekt dat een goede vriend van hem, die hij al meer dan 20 jaar kent, Volodymyr (D.), is directeur van een school in Zone Ivano-Frankivsk-16 (nieuwe naam: BHA1807 136).

Het was voor Victor en Burov daarenboven duidelijk dat verzoeker onder hun invloed was: hij deed alles wat ze hem vroegen zonder zich vragen te stellen. Hij heeft bewezen dat hij bereid was om veel te doen voor hen. Het is dus perfect geloofwaardig dat ze een onschuldige zwakke persoon gebruiken om bepaalde onderzoek te doen."

Aangaande de strafzaak tegen verzoeker, voeren verzoekende partijen aan:

"De bestreden beslissing verwijt aan verzoeker dat hij onwetend is over de strafzaak lopend tegen hem en dat hij geen poging heeft gedaan om meer informatie te bekomen hierover.

Ten eerste was verzoeker zo in schok na de gebeurtenissen, toen hij in België aankwam had hij enkel in zijn hoofd dat hij zijn familie moest beschermen en degelijke. Het is pas later dat verzoeker beseft dat het belangrijk was op toch op te volgen wat de situatie was in Oekraïne.

Verzoeker heeft dan gebeld naar een familielid van hem bij het leger in Oekraïne. Hij zei dat artikel 110 van de Oekraïense grondwet geen verjaring kent en zodra verzoeker zou terugkeren, zou hij in het best geval naar de gevangenis moeten gaan.

Verzoeker weet dat zijn ouders onder druk zijn, hun telefoon wordt beluisterd zei zijn zus, via diezelfde familielid. Hij durft dus niet rechtstreeks te bellen naar zijn ouders. Hij heeft een vriend gebeld, Ivan. Via Ivan heeft verzoeker vernomen dat de politie het huis van zijn ouders heeft gefouilleerd, maar hij weet niet of ze iets hebben gevonden. Verzoekers zus heeft recentelijk eveneens een brief geschreven die bevestigt dat verzoeker wordt vervolgd (stuk 8) en dat zijn familie regelmatig wordt bezocht.

Verzoeker heeft Vladimir proberen bellen toen hij nog in Oekraïne verbleef, maar zijn telefoon was afgesloten, het nummer bestond niet meer. Vladimir heeft dus duidelijk schrik om gecontacteerd te worden.

Verzoeker heeft bang van Sergey, die hem zou kunnen opsporen, hij heeft geen vertrouwen in hem. Na zijn verklaringen werd de persoon aan wie verzoeker de tas heeft gegeven onmiddellijk gearresteerd. Verzoeker vreest dat Sergey tegen hem is, ze hebben elementen om hem te beschuldigen.

Nu wordt verzoeker zowel gezocht door de Oekraïense overheid op grond van artikel 110 van de grondwet (separatisme) als door Russian Special Corps, waaronder Burov gezien hij weet dat verzoeker belangrijke geheime documenten heeft die hem beschuldigen.

Verzoeker doet dus zijn best om informatie te hebben, in tegenstelling tot wat beweert de bestreden beslissing."

Over hun reisweg, betogen verzoekende partijen:

"De bestreden beslissing hecht geen geloof aan de reisroute van verzoeker. Verzoeker heeft echter duidelijk uitgelegd dat ze werden meegenomen als doofstom. Ze hadden een plastic kaartje hiervoor dat ze konden tonen. Voor de rest moesten ze stil blijven en in de bus blijven, behalve wanneer hen werd gezegd dat ze naar buiten mochten.

Daarenboven waren ze verborgen in een grote bus, tussen dozen en grote tassen. Het zag eruit als een lege bus. Het was eveneens mogelijk om te betalen aan de grens om niet gecontroleerd te zijn, maar ze zijn zelfs niet gestopt aan de grens."

Inzake de neergelegde documenten, voeren verzoekende partijen aan:

"De bestreden beslissing wijst erop dat de convocaties niet vermelden waarom verzoeker werd opgeroepen. Dit is echter vaak het geval in de meeste landen dat mensen worden opgeroepen bij de politie zonder te weten waarom.

Vervolgens wordt de authenticiteit van het huiszoekingsbevel in twijfel getrokken gezien het geen stempel bevat.

De bestreden beslissing oordeelt over de medische documenten: "Echter wordt nergens in de attesten melding gemaakt wat aan de oorsprong ligt van de vastgestelde diagnoses (bij u chronische rugpijn en bij u zoon sociale angststoornissen) waardoor deze attesten op zich niet kunnen worden gelinkt aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten".

Er moet worden opgemerkt dat de zoon van verzoekers werd opgenomen in een psychiatrische instelling nadat mensen bij verzoekers thuis zijn gekomen en naar de grond hebben geschoten. Sindsdien lijdt de zoon van verzoekers aan een trauma. Het feit dat een medisch attest vermeldt dat hij lijdt aan sociale angststoornissen staat dus volledig de verklaringen van verzoeker.

Verzoeker benadrukt dat het medisch attest hem betreffende werd opgemaakt onder dwang van de politie en dat de informatie dat het bevat over hem niet correct is. Er moet dus geen waarde worden gehecht aan de melding dat verzoeker opgenomen werd omwille van rugpijn en dat hij werkloos was. Verzoeker heeft trouwens duidelijk bewijs neergelegd dat hij niet werkloos is: de bestreden beslissing vermeldt: "Het registratiebewijs van uw onderneming indiceert dat u in Oekraïne in 2008 een onderneming heeft opgericht, wat nergens in de bovenstaande motivering in twijfel wordt getrokken."

Verder wijzen verzoekende partijen op hun psychische problemen. Zij verklaren:

"Zowel verzoeker als verzoekster lijden aan psychische problemen sinds de evenementen die ze hebben meegemaakt in Oekraïne.

In een psychologisch attest (stuk 4) wordt beschreven dat verzoeker "présente une symptomatologie dépressive majeure, résultant de la violence subie dans son pays d'origine ». Dit legt ook uit dat verzoeker emotionele problemen heeft waardoor hij verloren wordt in details en verward is, zoals eveneens duidelijk blijkt uit de gehoorverslagen.

De psychiater van verzoekster beschrijft haar aandoening als volgt (stuk 5): "elle présente des symptômes dépressifs sévères, anxieux, suite au vécu traumatique dans son pays d'origine. Elle souffre de crises de panique (...), insomnie avec des cauchemars, accès de colère.. ».

Beide hebben dus duidelijk traumatiserende gebeurtenissen meegemaakt die een invloed heeft op hun psychische toestand en op de manier van vertellen van hun relaas. In het licht van dit psychisch toestand is het relaas van verzoeker perfect geloofwaardig: hij heeft inderdaad vreemde keuzes genomen, maar hij was niet in staat om te redeneren zoals een normale persoon.

Deze psychologische attesten, als ze geen absolute bewijzen kunnen zijn van het relaas van verzoeker, wijst ten eerste op het feit dat ze traumatiserende gebeurtenissen hebben meegemaakt, wat hun relaas staat, en ten tweede op de geloofwaardigheid van hun relaas gezien hun psychische toestand.

Daarnaast kan er niet verweten worden aan verzoeker dat hij te weinig details geeft over de evenementen die hij heeft meegemaakt. Hij beschrijft alles, heel realistisch, zo gedetailleerd dat het bijna onmogelijk is om te verzinnen. Hij spreekt zich ook niet tegen, terwijl hij tweemaal gedurende vier uren werd gehoord op het CGVS.

Het enig verwijt van het CGVS is dus dat verzoeker bepaalde dingen te laat heeft begrepen en op een vreemde manier heeft gehandeld. Dit is echter perfect te verklaren gezien de omstandigheden, gezien de personages van Victor en Burov, die extreem manipulatief zijn, en daaraan toegevoegd zijn druggebruik.

Het gebeurt frequent dat de Russische speciale diensten gewone, beïnvloedbare mensen rekruteren om informatie te bekomen. Het is dus perfect geloofwaardig dat verzoeker zo werd misbruikt door twee mannen die er interessant en vriendelijk uitzagen terwijl hij ongelukkig was en bijgevolg beïnvloedbaar en daarenboven had hij een heel handig netwerk voor Victor en Burov. Door middel van psychotrope hebben ze nog meer invloed op de gekozen personen.

Het relaas van verzoeker wordt eveneens bevestigd door zijn zus in een brief (...)"

Verder herhalen verzoekende partijen dat hun relaas kadert in de algemene informatie over SBU geïnfilteerd door Russische spionnen, precies in de periode beschreven door verzoeker.

Verzoekende partijen citeren de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 1951 en passen de elementen uit deze definitie toe op hun problemen en situatie.

In ondergeschikte orde stellen zij dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend op basis van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.1.2. Ter staving van hun betoog, voegen verzoekende partijen de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): twee medische attesten (bijlagen 4-5), informatie over MDMA (bijlage 6), informatie over het gebruik van drugs door de KGB en de CIA (bijlage 7), een brief van de zus van verzoeker (bijlage 8) en informatie over Russische spionage in Oekraïne (bijlage 9).

2.1.3. Per aangetekend schrijven van 17 december 2015 leggen verzoekende partijen nog enkele stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 5). Het betreft een handgeschreven en onvertaald document (bijlage 10), informatie over de aanwezigheid van de Russische inlichtingendiensten in Oekraïne (bijlage 11), de registratie van verzoekers onderneming van in 2008 (bijlage 12), een medisch attest van 11 november 2015 (bijlage 13), een document van 2008 inzake verzoekers onderneming (bijlage 14) en een proces-verbaal van huiszoeking van 22 september 2015 (bijlage 15).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen ongemoeid laten waar gesteld wordt:

"Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk".

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien deze door verzoekende partijen ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partijen bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom zij al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.4. Verzoekende partijen baseren de aangevoerde vrees op het feit dat verzoeker door enkele voorname, Russisch gezinde individuen zou zijn ingeschakeld in allerlei illegale activiteiten (omkoping, spionage van nucleaire sites, handel in chemische stoffen, het bewaren van bezwarend materiaal,...). Daardoor zou hij worden geviseerd door zowel de Oekraïense autoriteiten, die hem beschuldigen van landverraad, als invloedrijke personen, omdat hij over bezwarende kennis en documenten tegen hen beschikt.

Gelet op zijn voorgehouden profiel, is het echter geenszins aannemelijk dat de invloedrijke personen (Victor en Burov) verzoeker zouden hebben uitgekozen om dergelijke gevoelige en illegale pro-Russische taken voor hen te verrichten. Blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissingen, vertoonde verzoeker immers een uitgesproken patriottisch en pro-Oekraïens profiel. Dit blijkt tevens uit de inhoud van het verzoekschrift, waar verzoekende partijen over verzoekers familie stellen: *“Zijn grootvader heeft altijd gevochten voor de onafhankelijkheid van Oekraïne tegen URSS. Hij werd vermoord door NKWD en zijn moeder en grootmoeder werden overgebracht naar Siberia in 1946. Veel mensen kennen hem en zijn ouders en hebben vertrouwen in hem”*. Verder blijkt uit de met reden weergegeven gezegden in de bestreden beslissingen dat verzoeker zich voordoet als een eerlijk en integer persoon. Dit blijkt overigens eveneens uit het gegeven dat verzoeker binnen het ‘mak’, een organisatie tegen corruptie, het hoofd was van zijn oblast (administratief dossier, stuk 9A, p.7). Dat Victor en Burov iemand met zulk profiel zouden trachten in te schakelen om zeer risicovolle, gevoelige, dubieuze en pro-Russische taken uit te voeren, en dit ondanks dat zij daartoe duidelijk zelf over de nodige invloed en connecties beschikten, is geenszins geloofwaardig. Dit geldt des te meer nu uit verzoekers verklaringen, zoals weergegeven in de bestreden beslissingen, blijkt dat Victor en Burov hem slechts zeer kort kenden voordat zij hem dergelijke taken zouden hebben toevertrouwd, alsmede dat hij niet het profiel had om zulke opdrachten uit te voeren. Verzoeker zelf bleek in dit kader overigens geheel niet te kunnen aangeven hoe Victor en Burov zouden hebben geweten dat zij hem konden vertrouwen (*ibid.*, p.8). Het is totaal niet geloofwaardig dat dermate invloedrijke personen het zouden verkiezen om, in plaats van hiervoor beroep te doen op vertrouwelingen die weldegelijk de nodige expertise en ervaring hadden en die een pro-Russisch of minstens neutraal sentiment hadden, een uitgesproken pro-Oekraïense, eerlijke en integere patriot die zij bovendien nauwelijks kenden en die niet de vereiste expertise en ervaring had in te schakelen in hun plannen.

Verzoeker beweerde bovendien dat Victor en Burov hem zouden hebben gedrogeerd en verslaafd gemaakt aan drugs. Zijn verklaringen in dit kader zijn echter geenszins aannemelijk. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker, hoewel hij in deze context in Oekraïne een dokter zou hebben geraadpleegd (*ibid.*, p.14), hiervan niet het minste begin van bewijs bijbrengt. Evenmin toont verzoeker aan dat hij in het verleden daadwerkelijk een drugsproblematiek zou hebben gekend of hiervan zou zijn afgekickt. Verder is het niet geloofwaardig dat verzoeker Victor en Burov dermate zou hebben vertrouwd dat hij zich nooit vragen zou hebben gesteld in de loop van het proces waarin zij hem aan drugs verslaafd zouden hebben gemaakt. Zo bleek reeds hoger dat verzoeker Victor en Burov op dat ogenblik nauwelijks kende. Verder wist verzoeker niet wie Victor precies was en welke connecties hij had (*ibid.*, p.6-7). Ook inzake Burov, bovendien een Rus, wist verzoeker niet precies wat deze persoon deed (administratief dossier, stuk 6A, p.5). Dat verzoeker zich, ondanks dat hij Victor nauwelijks kende en ondanks dat deze persoon hem klaarblijkelijk zelf niet in vertrouwen nam, geen vragen zou hebben gesteld nadat hij na zijn bezoeken aan Victor steeds hevige hoofdpijn had en nadat hij zich naar aanleiding van deze bezoeken erg ziek voelde (administratief dossier, stuk 9A, p.8, 14), is niet aannemelijk. Nog minder geloofwaardig is het dat hij zich zelfs geen vragen zou hebben gesteld nadat hij vervolgens een dokter raadpleegde en deze dokter niet precies leek te weten wat er met hem scheelde. Evenmin is het plausibel dat verzoeker, ondanks dat deze dokter hem van alles voorschreef, pillen zou hebben aangenomen van Burov. Zoals reeds hoger werd aangestipt, kende hij deze Russische persoon immers nagenoeg niet zodat niet kan worden ingezien waarom hij diens pillen zou verkiezen boven hetgeen hem werd voorgeschreven door een arts. Dit kan nog minder worden ingezien nu verzoeker in het verzoekschrift stelt dat Victor en Burov hem de naam van de pillen niet wilden verstrekken omdat zij niet wilden dat hij wist welke pillen zij hem gaven. Dat verzoeker zich zelfs geen vragen zou hebben gesteld nadat de pillen van Burov hem dan nog eens op miraculeuze wijze genazen en deze pillen gewoon bleef nemen, is ook geheel niet geloofwaardig (*ibid.*, p.14).

Waar verzoeker twee soorten drugs vernoemt en hun bijwerkingen opsomt, dient te worden vastgesteld dat hij hiermee hoegenaamd niet aannemelijk maakt of aantoonst dat hij onder invloed van deze drugs zou zijn geweest en dat hij hiermee bijgevolg geen afbreuk kan doen aan de voormelde, concrete vaststellingen (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 6). Hoe de algemene informatie over het gebruik van psychotrope middelen door de Russische geheime diensten (*ibid.*, bijlage 7) dienstig zou kunnen zijn ter staving van verzoekers asielmotieven, kan evenmin worden ingezien. Vooreerst heeft deze informatie betrekking op het gebruik van psychotrope middelen bij ondervragingen van verdachten. Uit deze informatie blijkt geenszins dat de Russische geheime diensten drugs zouden hebben gebruikt om mensen tegen hun wil gevoelige taken op het terrein te laten uitvoeren. Hoe dan ook is deze informatie van louter algemene aard en heeft deze geen betrekking op verzoekers persoon. Bijgevolg kan deze geen afbreuk doen aan de voormelde, concrete vaststellingen.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden gesteld dat uw verklaringen met betrekking tot uw gedrag totaal onlogisch en ongeloofwaardig overkomen. U gaf aan dat u iemand bent die pro-Oekraïne is, dat u door kennissen als eerlijk werd gepercipieerd en dat u een actieve aanhanger bent van de evangelische kerk. U gaf eveneens aan dat u zich van geen kwaad bewust was en niets verdacht opmerkte tot uw vriend in een café in Kiev u er attent op maakte dat de zaken waarin u nauw betrokken was zeer verdacht waren (CGVS I p.2, 8; CGVS II p.6). Echter blijkt uit uw verklaringen dat Burov en Victor u voordien hadden gevraagd om grenswachters om te kopen, informatie in te zamelen over een militaire site die in gebruik was en waar radioactiviteit werd gemeten, er speciale documenten werden opgemaakt zodat u zich overal kon voortbewegen – u dacht iets met anti-corruptie (CGVS II p.6)- en u werd voorgesteld om te helpen met een handel in chemische stoffen waar veel geld mee te verdienen viel omdat Burov toegang had tot militaire complexen (CGVS II p.5). Niettemin verklaarde u dat u zich toen van geen kwaad bewust was en geen morele bezwaren had bij wat u deed (CGVS II p.6). U stelde wel dat u informatie in verband met de militaire site verzamelde zodat Victor dit kon opkopen. Echter kan moeilijk worden aangenomen dat u, als directeur van een immobiliënkantoor nota bene, zich niet bewust was van de zo goed als onmogelijkheid om een actieve militaire site te kopen waarvan u wist dat deze nog gebruikt werd en waar nucleaire straling werd gemeten zonder enige concrete indicatie dat dit te koop zou staan, te meer gezien het conflict dat momenteel gaande is in Oekraïne (CGVS II p.7, CGVS I p.10, 13-15). Dat u dergelijke vragen tot informatie betreffende een militaire site niet verdacht vond en het idee van mogelijke spionagepraktijken niet bij u opkwam, houdt dan ook geen enkele steek. Het komt dan ook volstrekt ongeloofwaardig over dat u zich niet bewust was van de illegaliteit en het zeer bedenkelijk moreel kader van de zaken (omkoping, spionage en handel in chemische stoffen) die u gevraagd werd te doen. Bijgevolg kan uw bewering als zou u een patriot (pro-Oekraïne aanhanger) zijn die eerlijk en gelovig is absoluut niet in overstemming worden gebracht met de zaken waarin u zich op vrijwillige basis bij zou betrekken en kan dan ook absoluut niet worden aangenomen dat u zich van geen kwaad bewust was totdat u hierover werd aangesproken door een kennis. Dergelijke niet met elkaar in overeenstemming te brengen verklaringen zijn dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw asielaanspraak.”

Waar verzoeker de voormelde vaststellingen trachtte toe te schrijven aan zijn druggebruik, kan dienstig worden verwezen naar de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker legde daarenboven tegenstrijdige verklaringen af over de persoon bij wie hij het bezwarende materiaal waarover hij beschikte (in kaffen) zou hebben achtergelaten en die hem zou hebben geholpen het land te ontvluchten. Bij het CGVS dichtte hij aan deze persoon immers een andere naam toe dan bij de DVZ (administratief dossier, stuk 6A, p.18-19; administratief dossier, stuk 16A, verklaring DVZ, nr.32).

Omtrent de voorgehouden reisweg van verzoekende partijen wordt in de bestreden beslissingen daarenboven terecht vastgesteld:

“Ten slotte gaf u aan dat uw paspoort tijdens de huiszoeking werd afgenomen en dat u bij uw vrijlating een uitreisverbod kreeg (DVZ verklaringen 26, CGVS II p.16-17). Echter komen uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet geloofwaardig over wat dan ook uw bewering als zou uw internationaal paspoort in beslag zijn genomen en als zou er een reisverbod tegen u zijn geweest op de helling zetten. U gaf immers aan per bus van Oekraïne naar België te hebben gereisd. U had er geen enkel idee van welke landsgrenzen jullie gepasseerd zijn noch hebt u onderweg enige grenscontrole bemerkt. Betreffende de reisdocumenten waarmee u reisde, kon u evenmin verhelderende verklaringen afleggen. U stelde dat er ‘plastic kaartjes’ waren waarvan de begeleider stelde dat het reisdocumenten waren. Meer informatie over deze ‘kaartjes’ kon u echter niet geven (CGVS I p.4-6). Echter kan aangenomen worden dat aan de buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone (zeker

het wegenverkeer uit de richting van Oekraïne) de mogelijkheid op zeer strenge identiteitscontroles bestaat waarbij de kans bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoeelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen concrete informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring dat u enkel weet heeft van een 'plastic kaartje' en u niet weet hoe en welke de grenscontroles u passeerde niet geloofwaardig. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twijfelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde klandestiene inreis in de Europese Unie. Hierdoor moet men besluiten dat u moedwillig informatie met betrekking van uw ware reisweg achterhoudt en dat er ernstige vermoedens bestaan dat u legaal met een internationaal paspoort reisde. Dergelijke vaststellingen zijn dan ook nefast voor uw bewering als zou er een reisverbod tegen u ingesteld zijn en uw bewering als zou uw internationaal paspoort bij een huiszoeking zijn meegenomen."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van het voorgaande geen dienstige argumenten aan. Zij beperken zich immers tot een loutere herhaling van hun eerdere gezegden. Hoe deze herhaling afbreuk zou kunnen doen, aan de voormelde, terechte vaststellingen dienaangaande, kan niet worden ingezien.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partijen. Kritiek op de overige, overtollige motieven ten grondslag van de weigering van de vluchtelingenstatus, kan de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit relaas derhalve op zich niet herstellen.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

Wat betreft de bij het verzoekschrift gevoegde medische attesten waaruit zou moeten blijken dat verzoekende partijen kampen met psychische problemen (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 4-5), dient te vooreerst te worden opgemerkt dat hieruit geenszins kan worden afgeleid dat verzoekende partijen ten tijde van hun gehoren bij het CGVS kampten met dermate ernstige psychische problemen dat van hen niet mocht worden verwacht dat zij deze gehoren konden volbrengen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Noch verzoekende partijen, noch de advocaten die hen bijstonden tijdens hun gehoren, maakten enige melding van zulke psychische problemen. Evenmin formuleerde één van hen enig bezwaar tegen het plaatsvinden van de gehoren. Verder maakte geen van hen enige melding van het feit dat van verzoekende partijen niet mocht worden verwacht dat zij volwaardige verklaringen zouden afleggen. Bovendien blijkt uit de gehoorverslagen dat de gehoren op normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid (administratief dossier, stukken 6A, 6B, 9A, 9B). Verzoekende partijen laten bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze hun verklaarde psychische problemen hun verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin tonen zij *in concreto* aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motiveringen en beslissingen.

In zoverre verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen dat de medische attesten zouden volstaan om hun problemen aan te tonen, kan verder worden opgemerkt dat een medisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een medisch attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

De informatie over bepaalde drugs en over het gebruik van drugs door de KGB en de CIA (*ibid.*, bijlagen 6 en 7) werd reeds hoger besproken.

Aan de brief van verzoekers zus kan geen bewijswaarde worden gehecht (*ibid.*, bijlage 8).

Deze brief vertoont een gesolliciteerd karakter en werd duidelijk opgesteld met het oog op het gebruik ervan in de asielprocedure van verzoekende partijen.

Hoe dan ook gaat zij uit van verzoekers zus en kan hieraan, gelet op de sterke familiale band tussen beide, geen objectieve bewijswaarde worden gehecht.

Dat de Russen spionageactiviteiten voeren in Oekraïne (*ibid.*, bijlage 9; rechtsplegingsdossier, stuk 5, bijlage 11), wordt in het voorgaande nergens betwist. Wel wordt betwist dat verzoeker hierbij betrokken was. De informatie die verzoekende partijen in dit kader neerleggen is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op hun persoon en kan geenszins volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Wat verzoekende partijen wensen aan te tonen met het handgeschreven document (rechtsplegingsdossier, stuk 5, bijlage 10), kan niet worden ingezien. Verzoekende partijen preciseren niet wat voor stuk dit betreft en voegen geen voor eensluidend verklaarde vertaling bij dit stuk. Hoe dan ook betreft dit een louter handgeschreven document dat door eenieder, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Bijgevolg kan de herkomst van dit stuk niet worden nagegaan en kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht.

De documenten inzake de registratie van verzoekers onderneming (*ibid.*, bijlagen 12 en 14) hebben betrekking op de onderneming van verzoeker. Zij bevatten geen gegevens die aan de voormelde vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen.

Uit het medisch attest van 11 november 2015 (*ibid.*, bijlage 13), blijkt dat verzoekers hoogbejaarde moeder gedurende tien dagen werd gehospitaliseerd ten gevolge van hartproblemen. Hoe dit attest afbreuk zou kunnen doen aan het voorgaande, wordt door verzoekende partijen niet uitgewerkt en kan geheel niet worden ingezien.

Aan het proces-verbaal van huiszoeking van 22 september 2015 (*ibid.*, bijlage 15) kan niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Op dit stuk is nergens enige officiële vermelding of stempel opgenomen. Bijgevolg kan de herkomst hiervan niet worden nagegaan en kan het door eenieder met een computer, om het even waar en om het even wanneer zijn opgemaakt.

Verzoeker, ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RVV, stelde dat de huiszoeking verliep in de aanwezigheid van de ouders en het document verkregen via de zuster van verzoeker. Gevraagd naar het verloop van de huiszoeking verklaarde verzoeker ter terechtzitting dat hij dit niet heeft besproken met zijn ouders; dit betreft een verklaring die niet plausibel is: het is niet geloofwaardig dat verzoeker een huiszoeking niet zou bespreken met de personen die getuige waren van deze huiszoeking.

Hoe dan ook blijkt uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') dat in Oekraïne met zulke documenten op grote schaal wordt gefraudeerd en dat zij er eenvoudigweg illegaal tegen betaling kunnen worden verkregen.

Ten aanzien van de neergelegde convocaties (administratief dossier, map 'documenten') wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"De door u neergelegde convocaties stellen enkel dat u zich moet aanmelden bij de politie zonder hiervoor een reden te vermelden waarom u specifiek werd opgeroepen waardoor dergelijke convocatie op zich niet aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten kan worden gelinkt."

Bijkomend kan worden herhaald dat uit de voormelde landeninformatie blijkt dat in Oekraïne met zulke documenten op grote schaal wordt gefraudeerd en dat zij er eenvoudigweg illegaal tegen betaling kunnen worden verkregen. Bovendien worden de convocaties niet neergelegd in het kader en ter staving van een geloofwaardig relaas.

Ten aanzien van het in het administratief dossier opgenomen document in verband met een huiszoeking (*ibid.*), wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld:

"U legde ook een huiszoekingsbevel neer die evenwel geen enkele stempel bevat waardoor de authenticiteit van het document absoluut niet kan worden vastgesteld. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat dergelijke documenten in een land als Oekraïne waar veel corruptie heerst (in de transparency index die corruptie meet, bekleedt Oekraïne een 142e plaats met een score van 26/100 hetgeen op een zeer hoog gehalte van corruptie wijst; zie landinfo), redelijkerwijs makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen waardoor de bewijskracht van deze documenten überhaupt zeer relatief is en bijgevolg niet van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van een relaas om te buigen."

Verzoekende partijen laten voormelde motieven volledig ongemoeid.

Betreffende de medische attesten in het administratief dossier (*ibid.*), wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“U legde voorts 2 medische attesten voor, 1 van u en 1 van uw zoon. Echter wordt nergens in de attesten melding gemaakt wat aan de oorsprong ligt van de vastgestelde diagnoses (bij u chronische rugpijn en bij uw zoon sociale angststoornissen) waardoor deze attesten op zich niet kunnen worden gelinkt aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten. (...)”

Gezien de medische attesten geen oorzaak van de hierin geattesteerde problemen vermelden en reeds hoger werd vastgesteld dat aan het aangevoerde asielrelaas geen geloof kan worden gehecht, kan niet worden aangenomen dat de geattesteerde problemen enig verband zouden houden met dit ongeloofwaardig bevonden relaas.

De overige in het administratief dossier opgenomen documenten (*ibid.*) kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, evenmin afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de elementen ten grondslag van hun asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen verder volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Chernovitsy (en in Ivano-Frankovsk) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voormelde tonen verzoekende partijen niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS